

Zitting 2002-2003

11 juni 2003

BEKNOPT VERSLAG

VERGADERING

INHOUDSOPGAVE

Onderzoek van de geloofsbrieven en eedaflegging	3
Boodschap	3
Verklaring van de Vlaamse regering	
- Debat (Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Francis Vermeiren, Filip Dewinter, Bruno Tobbacq, Jos Stassen, Herman Lauwers en Kris Van Dijck en minister-president Bart Somers)	3
- Hoofdelijke stemming	10
Motie van orde	
- Voorstel tot spoedbehandeling (Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Filip Dewinter, Bruno Tobbacq, Ludwig Caluwé en Francis Vermeiren)	10

Aanwijzing van de gemeenschapssenatoren	11
Vaste nationale cultuurpactcommissie	11
- Verkiezing van de Nederlandstalige vaste en plaatsvervangende leden	
- Verdaging	11
Actuele vragen	
- van de heer Jan Penris (Proefprojecten voor het rekeningrijden) met antwoord van minister Gilbert Bossuyt	11
- van mevrouw Sonja Becq, de heren Eloi Glorieux en Kris Van Dijck (Arrest van het Hof van Beroep van Brussel inzake de spreiding van de vluchten vanuit Zaventem) met antwoord van minister Ludo Sannen	12
- van de heer Jan Laurys (Voorstellen om de schorsingsbevoegdheid inzake werklozen over te dragen aan de gewesten) met antwoord van minister Renaat Landuyt	13
Voorstel van resolutie	
- Toekomstgericht beleid voor verpleegkundigen	
- Bespreking (Sprekers : mevrouw Riet Van Cleuvenbergen en de heer Jan van Duppen)	14
Ontwerp van decreet	
- Integrale jeugdhulp	
- Hoofdelijke stemming (Sprekers : de heren Eric Van Rompuy, Jos Stassen en Francis Vermeiren)	14
Met redenen omklede moties	
- Stagementors in de opleidingen verpleegkunde en vroedkunde	
- Hoofdelijke stemming	15
- Eenmalige vergoeding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	
- Hoofdelijke stemming	15
Regeling van de werkzaamheden	15
Aanwezig	15
Afwezig met kennisgeving	16
Afwezig zonder kennisgeving	16

VERGADERING VAN WOENSDAG 11 JUNI 2003

Voorzitterschap van de heer Norbert De Batselier, voorzitter

– *De vergadering wordt geopend om 14.10 uur.*

ONDERZOEK VAN DE GELOFSBRIEVEN EN EEDAFLEGGING

De voorzitter : Bij brief van 6 juni 2003 heeft de heer Rufin Grijp ontslag genomen als Vlaams volksvertegenwoordiger.

Bij brief van 10 juni 2003 deelt de heer Jan Béghin, eerste ondervoorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Raad, mee dat hij overeenkomstig artikel 30, § 3, tweede lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen mevrouw Anne Van Asbroeck voor gekozen verklaart als Brussels lid dat zitting heeft in het Vlaams Parlement ter vervanging van de heer Rufin Grijp.

De geloofsbrieven van mevrouw Anne Van Asbroeck werden reeds goedgekeurd in de Brusselse Hoofdstedelijke Raad. Aangezien het om dezelfde verkiesbaarheidvoorwaarden gaat, stel ik voor niet opnieuw een commissie te benoemen voor het onderzoek van haar geloofsbrieven.

Is het Parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

Ik roep mevrouw Anne Van Asbroeck uit tot Vlaams volksvertegenwoordiger en nodig haar uit de grondwettelijke eed af te leggen, die luidt als volgt : “Ik zweer de Grondwet na te leven.”

- *Mevrouw Anne Van Asbroeck legt de grondwettelijke eed af.*

Namens alle collega's heet ik u van harte welkom in het Vlaams Parlement. (*Applaus*)

BOODSCHAP

De voorzitter : Bij brief van 5 juni 2003 deelt de voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee dat de Kamer ter vergadering van die dag voor wettig en voltallig verklaard is.

VERKLARING VAN DE VLAAMSE REGERING

Debat

De voorzitter : Aan de orde is de verklaring van de Vlaamse regering.

Het debat is geopend.

Minister-president Bart Somers : De Vlaamse regering werd op korte tijd grondig herschikt. De voorbije maand traden niet minder dan vijf nieuwe ministers toe de regering toe, waaronder ikzelf als minister-president. Het is dan ook niet meer dan normaal dat ik namens de Vlaamse regering hierover uitleg geef.

Sommigen stelden zich de voorbije dagen de vraag of deze regering nog wel in staat is om haar project af te werken. Zij vrezen dat het Vlaamse beleidsniveau bedreigd wordt door immobilisme. Zij die dit hoopten, moet ik teleurstellen. Zij die dit vreesden, kan ik geruststellen. We zijn net het tegenovergestelde van plan. Deze regering heeft de vaste wil om de komende weken en maanden een grote bestuurskracht en dynamiek tentoon te spreiden. Concreet willen we daar nog vóór het reces mee starten.

In het parlement worden de komende weken immers belangrijke ontwerpen van decreet behandeld. Denk maar aan het integraal waterbeleid, het beter bestuurlijk beleid, het ARKImedesdecreet dat startende

ondernemers aan risicokapitaal moet helpen, het preventief gezondheidsbeleid, de publiek-private samenwerking, het decreet basisonderwijs, de vrijmaking van de elektriciteitsmarkt op 1 juli, het verhogen van de mobiliteit en verkeersveiligheid. De vernieuwde Vlaamse regering wil deze ontwerpen klaarstomen en begeleiden, zonder vertraging, zonder de continuïteit van het beleid in het gedrang te brengen.

Deze regering is er de voorbije jaren in geslaagd om een indrukwekkend traject af te leggen. Weinige regeringen deden haar dat na. En ook al is 85 procent van het werk gerealiseerd, met de overige 15 procent heeft ze nog een belangrijke opdracht voor de boeg. Toch ambiëren we meer dan de rol van notaris van dat regeerakkoord. Bij het uitvoeren ervan zal de Vlaamse regering tijdens de zomermaanden gedurfde en ambitieuze krijtlijnen trekken voor de toekomst. Vanzelfsprekend is het vandaag te vroeg om u uitgebreid in te lichten over de prioriteiten en de concrete punten. Ik geef u daarvoor rendez-vous bij de Septemberverklaring, maar kan nu al aankondigen dat we daarbij vertrekken van een dubbele ambitie.

Op de eerste plaats willen we tijdens het laatste jaar van de regeerperiode inspelen op nieuwe uitdagingen. De samenleving verandert immers voortdurend en in een steeds sneller tempo. Een goede regering grijpt de kansen die zich aandienen en geeft antwoorden op nieuwe uitdagingen of bedreigingen. Vooral het Vlaamse beleidsniveau, dat over een hele reeks belangrijke hefboomen beschikt om de levenskwaliteit van de mensen te verbeteren, moet hier voluntaristisch handelen. Zo worden we vandaag geconfronteerd met een internationale economische crisis, waaraan we als open economie niet ontsnappen. De Vlaamse Regering is vastbesloten de aanpak van die crisis als een uitdaging te zien. Wij zullen die uitdaging aangaan met de vele instrumenten waarover we beschikken. De economische crisis overstijgt de Vlaamse dimensie. Dat mag ons niet bij de pakken doen zitten. We kunnen immers wel degelijk de voorwaarden voor onze economische bedrijvigheid verbeteren, de gevolgen van de laagconjunctuur verzachten en de kansen op een job vergroten. We kunnen een vooruitziend beleid voeren dat vruchten zal afwerpen zodra de internationale economische motor opnieuw aanslaat.

Omdat werkgelegenheid terecht een grote zorg is, zal de Vlaamse regering op korte termijn een sociaal vooroverleg organiseren. Ze zal dit doen in samenwerking met de Vlaamse sociale partners en vóór het federale banenberaad van het najaar. Vlaanderen wil daarbij de eigen bevoegdheden ten volle invullen. We willen ook duidelijk maken aan de federale overheid welke complementaire beleidsopties zij moet nemen om de werkloosheid in Vlaanderen zo doelmatig mogelijk te kunnen bestrijden.

Naast dit inspelen op nieuwe kansen en uitdagingen zal de Septemberverklaring ook gedragen worden door een andere ambitie, met name de ambitie om verder te kijken dan de verkiezingen. In 2001 ging de Vlaamse Regering belangrijke verbintenissen aan die de duur van een regeerperiode overstijgen. Met de Vlaamse sociale partners en de natuur- en milieubeweging werd het Pact van Vilvoorde tot stand gebracht. Dat Pact bevat 21 doelstellingen waar de politieke overheid en het brede middenveld zich achter scharen. Die doelstellingen willen we samen realiseren tegen 2010. Daarvoor ligt nog veel werk op de plank : 90 procent van het Pact van Vilvoorde moet nog in de steigers. Daarom wil de Vlaamse Regering voor dat pact extra inspanningen leveren. De regering zal blijven investeren in het maatschappelijke draagvlak, ook buiten het parlement, dat nodig is om die 21 belangrijke doelstellingen te verwezenlijken. De verhoging van de werkzaamheidsgraad in Vlaanderen is bijvoorbeeld één van die cruciale doelstellingen.

We zullen ook een tandje bijsteken om het ondernemerschap te stimuleren. Beide doelstellingen zijn ook vervat in het akkoord 2003-2004 van 21 maart jongstleden, tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse sociale partners. Vanzelfsprekend zullen we dit akkoord uitvoeren, in overleg met de SERV en binnen de afgesproken timing. Tegelijk zullen we verder werken aan de doelstellingen inzake leefmilieu, gezondheid, wetenschappelijk onderzoek, vorming en de kwaliteit van het leven, zaken die stuk voor stuk een grote invloed hebben op het welzijn en de welvaart van de mensen.

Over bijna één jaar kiezen de mensen een nieuw Vlaams Parlement en komt er een nieuwe Vlaamse regering. Net zoals voor mijn dochttertje van zes is een jaar voor mij en de andere nieuwe collega's een eeuwigheid. Een jaar waarin we het beste van onszelf willen geven, waarin we samen met dit parlement goed willen besturen en willen werken aan een betere toekomst voor de mensen van Vlaanderen.

Ik beschouw het als een grote eer om dit ambt te mogen vervullen. Ik kom uit een omgeving waar die bijzondere band met Vlaanderen van generatie op generatie is doorgegeven en waar het engagement voor

onze gemeenschap hoog was, vanuit het inzicht dat een eigen parlement, een eigen regering en eigen instellingen noodzakelijk zijn voor een beter bestuur voor de Vlamingen. Sommigen hebben deze vernieuwde regering afgeschilderd als een regering die maar met één doel voor ogen totstandkwam : de verkiezingen winnen. Misschien zitten zij die dat beweren, dichterbij de waarheid dan ze zelf vermoeden.

Deze regering hoopt inderdaad het vertrouwen te verdienen van de Vlamingen en ze beseft daarbij heel goed dat zoiets niet kan met wat vrijblijvend en inhoudsloos stuntwerk. Een dergelijk beleid zou de oppositie veel te snel neersabelen en zouden vooral de mensen veel te snel doorprikken. In dit Vlaanderen met mondige en kritische burgers kan alleen een regering het vertrouwen van de mensen winnen als ze goed, creatief en enthousiast bestuurt, als ze inspelt op de behoeften van die mensen en als ze steeds het algemeen belang voor ogen houdt.

Dergelijke regering willen we zijn. In een interview met de leider van de oppositie heb ik gehoord dat hij ervan overtuigd is geraakt dat eenzijdig negatieve oppositie niet werkt en dat hij de nieuwe ministers van de Vlaamse regering het voordeel van de twijfel geeft. Meer vraag ik eigenlijk niet : dat dit parlement ons het voordeel van de twijfel gunt, en dat iedereen, meerderheid en oppositie, probeert opbouwend te werken aan het welzijn van onze burgers. Vanuit die houding reik ik graag de hand aan de oppositie en vraag ik het vertrouwen van het parlement. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Eric Van Rompuy : Nu zelfs de minister-president als een dief in de nacht het parlement ontvlucht is, blijft er niets meer over van het paars-groene project voor een nieuw Vlaanderen. De kiezer heeft zelfs de kans niet gehad om te oordelen.

De heer Schiltz is vlijmscherp : de recente evolutie gaat in tegen de principes van de instellingen. Een rechtstreeks verkozen parlement en een eigenstandige Vlaamse regering zijn de hoekstenen van de Vlaamse staatsvorm en de streefdoelen van generaties Vlamingen. Nu maken de paarse partners de Vlaamse regeringsvorming ondergeschikt aan de nationale kabinetsvorming. In de partijcenaakels wordt in functie van individuele carrières beslist over de regeringssamenstelling. De participatie was nog nooit zo machtig. Het Vlaams Parlement staat erbij en kijkt ernaar.

De echte machthebbers verlaten ons, ook de heer De Gucht zal over 14 dagen de eed afleggen in de Kamer. De heer Dewael is blij dat hij terug kan genieten van de hartelijke sfeer in de Kamer. Volgens hem is er in het Vlaams Parlement meer onderlinge strijd en nijd. Hier is alles kleinschaliger.

Onze fractie is verontwaardigd over de wijze van totstandkoming van de regering-Somers. De pers spreekt van electorale strategie. Minister Van Grembergen vindt dat nu al campagne voeren, ziekelijk is. Ondanks de grote uitdagingen wordt geregeren herleid tot verkiezingspropaganda.

Hoe kan een regering moeilijke beslissingen nemen als Agalev vecht voor het voortbestaan en sp-a en VLD openlijk strijden voor het minister-presidentschap ?

De stoelendans bewijst dat het wel degelijk over de verdeling van postjes gaat. De kiezer heeft dat immers niet afgestraft. Wat een afglijding van de vroegere herauten van de nieuwe politieke cultuur.

CD&V is bedreefd omdat 'l'état spectacle' zich meester gemaakt heeft van dit parlement. Voorheen hadden de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement een eigen stijl, saai maar degelijk en gericht op de inhoud. Nu draait het alleen maar om imago en communicatie. Guy Vanhengel vindt de manier waarop aan partijpolitieke marketing wordt gedaan, intriest. De heer Geysels had het vaak over de vermarkting van de politiek, maar Agalev laat dit alles gebeuren zonder reactie.

Politici worden beoordeeld op hun houdbaarheid. Ik waarschuw de heer Keulen dat de houdbaarheid van een minister van sociale huisvesting 9 maanden is. Ervaren politici mogen coachen maar niet meer echt meespelen. Die uitlatingen hebben velen in de samenleving gegriefd. Houdbaarheid heeft te maken met inhoud, niet met leeftijd.

De CD&V-fractie is bezorgd omdat de politici een beleid moeten voeren. Ze moeten oplossingen formuleren voor de problemen waar de mensen mee geconfronteerd worden. Wat is echter de continuïteit van het beleid

als er in 4 jaar tijd 20 bevoegheidsverschuivingen plaatsvinden ? Hoe kan een parlementslid in dergelijke omstandigheden nog een controletaak vervullen ?

Het parlement kijkt reeds maanden werkloos toe terwijl de regering niet meer bestuurt. CD&V wil terug naar de inhoud en hoopt dat de nieuwe minister-president, in tegenstelling tot zijn voorganger, meer rekening zal houden met de oppositie.

Voor CD&V bestaan er 5 prioriteiten. Werkgelegenheid, wonen, wachtlijsten, onderwijs en Vlaanderen staan voor ons centraal.

Gewezen minister-president Dewael beweerde dat de conjunctuurinzinking die op 11 september volgde, slechts een dipje was. De Vlaamse regering slaagde er echter niet in om een doelmatig werkgelegenheidsbeleid uit te werken. Volgens het ACV en het VEV is er van het Vlaamse werkgelegenheidsbeleid nog niets in huis gekomen. De jobkaarten die jonge werkzoekenden aan een betrekking moeten helpen zijn een flop. Bovendien zijn de budgetten voor economie en werkgelegenheid, in de begrotingscontrole van 2003, met 1 procent gedaald. CD&V wil dit alles opvangen met een offensieve strategie die opleiding, vorming, investeringen en de kenniseconomie stimuleert. Vijfennegentig procent van het Pact van Vilvoorde werd nooit gerealiseerd. Werkgelegenheid is dan ook de zwakke schakel van deze regering.

CD&V heeft ook een gedetailleerd plan uitgewerkt om te komen tot meer betaalbare woningen. Dit plan impliceert ondermeer verlaagde registratierechten, herinvoering van een bouwpremie van 12.500 euro en een actieplan voor de bouw van sociale woningen.

De wachtlijsten in de gehandicaptensector, de rustoorden en kinderopvang moeten versneld weggewerkt worden.

Gedurende de onderwijsconferentie beloofde voormalig minister-president Dewael dat er een nieuw financieringssysteem zou ingevoerd worden. Van deze belofte werd er tot nu toe niets gerealiseerd.

Voor CD&V is Vlaanderen het belangrijkste bestuursniveau. Hoe dichter men bij de mensen staat, hoe beter men kan besturen. Het is inderdaad een eer om minister-president van Vlaanderen te zijn. De aangegane verbintenissen moeten echter waargemaakt worden.

Formateur Verhofstadt en informateur Di Rupo spreken met geen woord over de institutionele hervormingen. Toch moeten deze hervormingen er komen. Enkel op deze manier kan men de problemen beter het hoofd bieden. Vlaanderen eerst. Dit is ons beleidsniveau.

We moeten ook werk maken van de interne democratie. Dit parlement is de tempel van de Vlaamse democratie. Het moet dus zijn legitieme plaats heroveren ten opzichte van de partijdominantie. Laat ons het opnieuw waar maken en laat ons de democratische instellingen opnieuw ter harte nemen. Dit kan bijvoorbeeld door de heropricting van een werkgroep rond de NPC.

CD&V blijft om dit alles ook voorstander van gescheiden regionale en federale verkiezingen. Dergelijke verkiezingen waarborgen immers de onafhankelijkheid van het Vlaamse beleidsniveau en garanderen de dynamiek van het Vlaamse beleidsniveau.

Er is nog zoveel werk te doen voor de mensen. Stop dus met de carrousel van het machtsstreven en de electorale spelletjes. Dergelijke zaken zullen op termijn trouwens toch verworpen worden door de kiezers.

CD&V zal verder kritisch oppositie blijven voeren. Toch wil ze, ten behoeve van Vlaanderen, ingaan op de uitgestoken hand van de minister-president. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Francis Vermeiren : Zonder een polemie te willen opstarten, wil ik er vooraf toch op wijzen dat de heer De Gucht hier niet aanwezig is omdat hij betrokken is bij de onderhandelingen over de vorming van een nieuwe federale regering.

Het is trouwens opvallend hoe de heer Van Rompuy in zijn betoog voortdurend verwijst naar de strijd die er zou heersen tussen de verschillende regeringspartijen. Over de strijd die gevoerd wordt tussen de regerings- en de oppositiepartijen rept hij echter met geen woord. Ik wil overigens de ministers Dewael, Vanhengel, Gabriels, Vogels, Dua en Stevaert bedanken voor het puike werk dat zij leverden.

Over de manier waarop de oppositie, zoals 2 weken geleden, tracht de aandacht van het inhoudelijke af te leiden en zich te beperken tot politieke spelletjes wil ik het hier niet hebben. Laat staan van de taal die door een bepaalde partij gedurende dit debat gehanteerd werd. Ik wil echter wel stilstaan bij het feit dat 85 procent van het regeerakkoord intussen gerealiseerd werd. Op het vlak van welzijn, sociale huisvesting, onderwijs, ruimtelijke ordening, openbare werken en financiën werd al heel wat gerealiseerd.

Momenteel treedt er een nieuwe, volwaardige ploeg aan. Een sterke minister-president wordt vervangen door een jonge en dynamische man die al verschillende vlakken al zijn sporen heeft verdiend. De VLD-fractie is er dan ook gerust in.

Ik heb een groot vertrouwen in minister-president Somers en in de ministers Ceysens en Keulen. Hun opdracht is niet eenvoudig, maar zij hebben al bewezen uit het goede hout gesneden te zijn.

Zij zullen bovendien worden bijgestaan door bekwame en loyale collega's die samen met hen goed werk willen leveren in deze tijden van laagconjunctuur. De VLD zal hen daarbij steunen. (*Applaus bij de VLD, sp.a en AGALEV*)

De heer Filip Dewinter : Het boekje 'Iedereen burgemeester' van onze nieuwe minister-president charmeert me. Volgens journalist Roger Van Houtte is het trouwens een flauwe doorslag van het programma van het Vlaams Blok. Als de minister-president dit boekje in de praktijk wil brengen, ben ik zijn man. Als hij echter van plan is om naar de pijpen te dansen van de VLD-top, zal hij zich geconfronteerd zien met een doorwinterde oppositie van het Vlaams Blok.

Zijn boekje had trouwens beter de titel 'Iedereen minister' meegekregen. Dit is al de zesde regeringswissel op vier jaar tijd, met de vierde minister van Sport en de vijfde minister van Huisvesting. De Vlaamse regering wordt herleid tot een reserveploeg, waarin invallers van invallers zetelen. Na de Antwerpse vaudeville is het nu blijkbaar tijd voor een Vlaams circus.

Deze politieke soap zou zijn ingegeven door de drang naar vernieuwing. Leeftijd, houdbaarheidsdatum en communicatievaardigheden primeren op betrouwbaarheid. De minister-president is daarvan het levende voorbeeld. Ontelbare malen deed hij de belofte aan te zullen blijven als burgemeester van Mechelen tot 2006, maar toch komt hij op deze belofte terug. Wat is zijn woord dan in de toekomst nog waard ? Hoe zal de kiezer hem nog kunnen geloven ? Hij zal de geschiedenis ingaan als de Lucky Luke van de politieke wereld, die sneller kan liegen dan zijn schaduw.

Minister-president Somers heeft trouwens beloofd dat hij een korte broek zal kopen om tijdens de zomer onder een boom te gaan studeren. Hij kent immers de dossiers niet waarmee dit Vlaams Parlement al jaren bezig is. Hij heeft geen flauw idee waarover wij het hier hebben. Hetzelfde geldt voor minister Ceysens : ook zij zou haar vakantie gebruiken om haar cursus economie weer van zolder te halen. Ik ben de VLD eigenlijk al dankbaar voor het feit dat Vincent Van Quickenborne niet tot minister werd benoemd.

De voorzitter van de VLD zou gezegd hebben dat minister-president Somers naar voren wordt geschoven om wat mediagenieke tegenwind te bieden tegen Steve Stevaert. Hij zou moeten uitgroeien tot el simpatico van de Vlaamse regering en de VLD. Waarom maken we Jean-Marie Pfaff dan niet meteen tot minister-president, met Sergio als minister aan zijn zij ? Samen met K3 kunnen zij een blitse en sympathieke bende vormen, die zeker kan rekenen op de sympathie van de bevolking. Wie ligt wakker van de inhoud van de Vlaamse dossiers ?

Het Vlaams Blok staat niet alleen met zijn kritiek. Volgens de 65-jarige minister Van Grembergen is er alleen maar sprake van partijstrategie, terwijl de heer Denys terecht de mening is toegedaan dat de VLD 50-plussers het signaal geeft oude zakken te zijn. Oppervlakkige communicatie krijgt voorrang op dossierkennis. Mensen die hun partij vele jaren loyaal hebben gediend, worden zomaar aan de kant geschoven. Ze zijn te

oud, niet langer nuttig. Dit is niet alleen een vernedering voor deze harde werkers, maar ook voor die 35 procent van de bevolking die ouder is dan 55 jaar.

De heer Francis Vermeiren : Ik herhaal wat ik zopas gezegd heb over laakbare taal. Onze maatschappij wordt niet alleen door de ministers, maar ook door het parlement en zijn leden bepaald. Ten slotte raad ik de heer Dewinter aan eens te lezen wat mevrouw Colen over hem zegt.

De heer Filip Dewinter : Deze stoelendans is een krampachtige poging om te verhullen dat het paars-groene beleid niet deugt. De heer Dewael is gevlucht uit schrik voor de Vlaamse kiezer. Minister-president Somers heeft zelf al gezegd dat puin ruimen zijn voornaamste taak wordt. Hij wil een nieuw regeerakkoord schrijven, wat inhoudt dat het oude niet voldoet. VLD en sp-a lijken steeds meer op de CVP van twintig jaar geleden : ze zijn enkel begaan met mandaten en macht en hebben geen oog meer voor inhoud.

Na de eerste rechtstreekse verkiezingen van het Vlaams Parlement hadden we allemaal de ambitie om het anders en beter te doen dan het federale niveau. Het doet pijn te moeten vaststellen dat de Vlaamse regering en het Vlaams Parlement niet meer zijn dan marionetten van het federale niveau. Oude politici kunnen hier uitbollen, aanstormend talent kan hier proefdraaien.

Om al die redenen roep ik de leden van de meerderheid op niet langer met hun voeten te laten spelen en zich te verzetten tegen de arrogante partijvoorzitters die hen aan de kant schuiven. Waar is de heer De Gucht overigens ? Schenk deze regering het vertrouwen niet. (*Applaus bij het VB*)

De heer Bruno Tobback : Bij mijn aantreden als fractievoorzitter, heeft niemand mij verteld dat nieuwe ministers verwelkomen een van mijn belangrijkste taken zou worden. Minister Ceysens en minister Keulen zijn jong en hebben onbetwistbare kwaliteiten. Een nieuwe minister-president verwelkomen, ben ik nog niet gewoon. Minister-president Somers is geen oudgediende van dit parlement, maar evenmin een onbekende. Ik heet hem welkom namens de sp-a. Hij mag overigens op beide oren slapen : ook in Mechelen zal de sp-a hem steunen. We hebben al iemand gestuurd met genoeg jeugdig dynamisme.

Ik apprecieer de ambitie van minister-president Somers om goed te besturen. Hij kan daarvoor op onze steun rekenen. Hij kan niet op onze steun rekenen als hij voorstelt om een nieuw regeerakkoord af te sluiten. Sp-a wil dat deze vernieuwde ploeg het regeerakkoord afwerkt, met bijzondere aandacht voor werkgelegenheid.

Zolang de federale en de Vlaamse verkiezingen niet samenvallen, zullen dergelijke jammerlijke personeelwissels onvermijdelijk blijven. De niveaus zijn in een land als België te nauw met elkaar verweven. Nieuwe mensen in de regering brengen is op zich niet slecht, tenzij de indruk wordt gewekt dat ministers in de eerste plaats uithangborden van hun partij zijn en dan pas beleidsmakers. Omdat de vernieuwde Vlaamse regering bereid is te bewijzen dat ze in de eerste plaats werkt in het belang van de burger, zal de sp-a haar steunen. (*Applaus bij de VLD, sp-a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Jos Stassen : Dit is nog maar mijn tweede toespraak als fractieleider, en het is al de tweede keer dat ik hier nieuwe ministers welkom mag heten. Toen minister-president Dewael besloot ontslag te nemen, was het aan de VLD om een oplossing te zoeken. Deze keuze en de verantwoording ervoor is hun verantwoordelijkheid.

Minister Keulen en minister Ceysens zijn hardwerkende collega's die het regeerakkoord loyaal zullen uitvoeren. Ik hoop dat minister-president Somers erin slaagt het project uit te voeren dat in 1999 werd gestart.

Omdat minister Byttebier het enige Brusselse regeringslid is en minister-president Somers bevoegd wordt voor Brusselse Aangelegenheden, hoop ik dat zij snel tot een afspraak komen in het belang van Brussel.

De Vlaamse regering zal zich houden aan de afspraken, ondanks de gewijzigde personele samenstelling.

De regering staat inderdaad voor belangrijke uitdagingen, onder meer de aanpak van de wachtlijsten. Bij monde van de vorige minister-president heeft de Vlaamse regering zich daartoe al geëngageerd.

Binnen andere sectoren kunnen gelijkaardige voorbeelden worden geciteerd. Zo dient het werkgelegenheidsbeleid aangepast te worden aan de nieuwe economische situatie. Met de uitvoering van de resterende vijftien procent van het regeerakkoord zullen we al de handen vol hebben. Over eventuele nieuwe initiatieven moet eerst gediscussieerd worden.

Binnen deze context geeft mijn fractie het vertrouwen aan deze regering (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*).

De heer Herman Lauwers : Door de overlappende legislaturen zijn wisselingen in de Vlaamse regering naar aanleiding van federale verkiezingen onvermijdelijk. Binnen een dergelijk systeem moet het kunnen dat Vlaamse ministers overstappen naar de federale regering. Het moet ook kunnen dat de VLD samen met de nieuwe minister-president twee nieuwe VLD-ministers inbrengt, of men dat nu betreurt of niet.

Er bestaat maar één oplossing om dergelijke situaties te voorkomen en dat is alle verkiezingen laten samenvallen. Ik ben daar principieel geen voorstander van en ben ervan overtuigd dat het technisch-politiek niet zal werken.

Deze ministerswissel betekent echter nog niet dat de Vlaamse regering ondergeschikt wordt aan de federale. Indien de verkiezingen in de omgekeerde volgorde waren georganiseerd, dan waren er wellicht gelijkaardige wisselingen gebeurd in de tegenovergestelde richting.

Ik kan niet beweren dat de nieuwe ministers zwakker zijn dan de vorige. Deze vernieuwing kan trouwens een impuls zijn om het laatste jaar van deze regeerperiode krachtig te besturen in plaats van uit te bollen. Dat zal in de praktijk moeten waargemaakt worden.

Door een samenloop van omstandigheden waren er telkens wisselingen inzake de bevoegdheden Huisvesting en Sport. Dat zal wellicht een negatief punt zijn wanneer we de balans opmaken van deze regeerperiode. Het decreet Beter Bestuurlijk Beleid zal dergelijke wisselingen in de toekomst misschien onmogelijk maken. Hoe dan ook hoop ik dat de nieuwe ministers het beleid zo sterk mogelijk zullen aanpakken.

Ik ben wel verontrust door de kolossale impact van de televisie op de politiek en op de verkiezingen. De verkiezingen worden in hoge mate bepaald door de TV-programma's. Politici worden gemaakt of gekraakt in functie van de kijkcijfers. Er zijn geregeld nieuwe gezichten nodig. Alle politieke partijen spelen daarop in, ook CD&V. Men kan het partijen niet kwalijk nemen dat ze zich aan de mediadominantie aanpassen. Maar hoe lang kan de democratie die dominantie verdragen ?

Het is goed dat een politieke verantwoordelijkheid als minister geen carrière meer is, want macht corrupteert. Carrières als die van de voormalige ministers Gaston Eyskens, De Clercq, Claes, Tindemans en Schiltz zullen in de toekomst onmogelijk zijn. Mensen als Dehaene en Van den Bossche hebben dit tijdig ingezien en dat siert hen. Maar nu dreigt de slinger de andere richting uit te gaan. Hoe lang kunnen politieke partijen mensen vinden die jong, knap en deskundig zijn en bereid om zich snel te laten opbranden ?

Dat is niet houdbaar op lange termijn. De bevolking veroudert, maar de politiek verjongt. Zo zal de kloof tussen de bevolking en de politiek er niet kleiner op worden. In de economie werden er allerhande uitstapregelingen uitgewerkt voor hogere en middenkaders om de knowhow niet verloren te laten gaan. Het parlementair systeem is op deze evolutie niet voorbereid. Jonge mensen die nu in de politiek stappen zullen snel opgebrand en verbrand zijn. Ze zullen dus niet zomaar kunnen overstappen naar de administratie of naar het bedrijfsleven. De politiek zal veel minder aantrekkelijk worden voor jonge mensen.

Bovendien is de combinatie van jonge ministers, afgeslankte kabinetten en een 1:1-verhouding tussen de minister en de administratie op termijn niet haalbaar. De politieke invloed van de minister dreigt verpulverd te worden tussen de snelle mediaverbranding en een sterke en blijvende administratie.

Als de macht van de media zich blijft doorzetten, zullen we nieuwe strategieën moeten uitzetten voor de partijen, de parlementen en de regeringen. Ik heb geen pasklare oplossingen, maar ik vraag wel een grondige evaluatie van de politieke mechanismen en statuten. Was de halvering van de lijststem wel verstandig ? Is het afschaffen van de kabinetten in deze context wel opportuun ? Is het statuut van de parlementsliden wel

aangepast om de vluchtigheid van een politiek mandaat op te vangen ?

Ik ben oud genoeg om deze vragen te stellen zonder eigenbelang. Mijn pleidooi betreft de toekomstige ministers. Zal het in de toekomst nog mogelijk zijn deskundigheid aan te trekken en te behouden ondanks de mediatisering ? In de jaren '80 werden maatregelen genomen om te voorkomen dat politici een mandaat zouden kunnen kopen. Nu komt het erop aan te voorkomen dat alleen TV-makers nog kunnen bepalen wie minister kan worden of blijven.

Tot slot treed ik de heer Vermeiren bij. We mogen er niet vanuit gaan dat een parlementair mandaat pas geslaagd is indien men kan eindigen als minister. Dan zou 85 procent van de Vlaamse parlementsleden mislukt zijn en dat is niet het geval. Door de huidige evolutie kan er in het parlement mettertijd meer ervaring aanwezig zijn dan in de regering en dat is misschien de goede kant van de zaak.

Spirit heeft geen problemen met de doorgevoerde ministerswissel. We zullen de nieuwe ministers steunen. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De heer Kris Van Dijck : De geloofwaardigheid van het Vlaams Parlement en van de Vlaamse regering is de voorbije dagen geschonden. Wellicht zal blijken dat er na de federale verkiezingen van mei 2003 meer verschuivingen waren in de Vlaamse dan in de federale regering.

Bij het publiek roept het huidige Vlaamse beleidsniveau twee beelden op. Vooreerst is er het beeld van een parlement en een regering als wachtkamer waar politiek talent zich even mag voorbereiden. Dat is pijnlijk voor diegenen die er alles aan doen om van dit huis het parlement van en voor de Vlamingen te maken.

Een tweede beeld is dat van een beleidsniveau waar men de chronologie van een parlementaire democratie volledig overhoop haalt. De logica is dat de regering start na de verkiezingen. In Vlaanderen doet men net het omgekeerde : men vormt een regering met het oog op verkiezingen. Deze evolutie is nefast. Er rust een verpletterende verantwoordelijkheid op iedereen die de politiek in deze richting stuurt.

De bevolking lacht ermee en vraagt hoe het zit met de uitredingsvergoedingen. Heeft iemand al eens de rekening gemaakt van al die ministers en parlementsleden die komen en gaan ? Ik vraag dan ook met aandring om tijdens het komende jaar geen campagne te voeren maar daadwerkelijk te besturen en de groeiende jeugdwerkloosheid, het tekort aan sociale woningen, de wachtlijsten in rust- en verzorgingsinstellingen en opvangcentra voor andersvaliden en de nog steeds groeiende tekorten voor scholenbouw aan te pakken..

Verder bemerk ik aan deze medaille ook een positieve zijde. Toen Vlaanderen midden jaren '80 zijn prille stappen zette, trok ik met een metgezel naar Parijs om er te protesteren tegen de aanwezigheid van de eerste minister op de top van Franstalige landen.

We deden ook ons eerste mediaoptreden. Diezelfde metgezel zette een VU-congres op stelten met een actualiteitsmotie voor de Republiek Vlaanderen en verweet sommige leden hun lauwheid wanneer ze net niet werd goedgekeurd. Ook schreef hij in het partijblad een kritisch artikel over de onmacht van de kiezer bij de regeringsvorming en de almacht van de partijhoofdkwartieren. Even later scheidden onze wegen.

Aangezien voor velen een partij een instrument is om macht te verwerven en de eigen ideeën te kunnen hard maken, ben ik hoopvol.

Ik ben ervan overtuigd dat de jongensdroom van de minister-president in vervulling gaat en dat hij dit mandaat niet ziet als een springplank naar de federale regering. Ik ben er zeker van dat hij met dit mandaat volop zal wegen zodat ook het institutionele gedeelte van het Vlaamse regeerakkoord zal worden uitgevoerd. Ik reken dus op de inzet en de jeugdidealen van de minister-president. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

Minister-president Bart Somers : Ik dank iedereen voor de boeiende suggesties en de opbouwende kritiek. Er is nog heel wat werk aan de winkel. Iedereen is het er blijkbaar over eens dat deze regering ernstig werk zal realiseren. Ik ben blij dat de oppositie de uitgestoken hand aanvaardt.

Het is belangrijk dat de regering zoekt naar een zo breed mogelijk draagvlak, zowel in als buiten dit parlement. Ik denk bijvoorbeeld aan het Vlaamse sociale overleg.

Het valt op dat er een groot onderscheid is tussen de democratische en niet-democratische oppositie. Bij de democratische oppositie heb ik een kritische houding vastgesteld : ze vertrekt van een ander project maar is bereid om naar de meerwaarde te zoeken.

De bijdrage van de heer Dewinter daarentegen was soms grappig maar heel negatief en verzuurd. Hij heeft het ons eenvoudig gemaakt door te verwijzen naar mijn boek. Daarin staat duidelijk wat democratische van niet-democratische politici onderscheidt.

Ik ben blij met de uitdrukkelijke steun die we hebben gekregen. We hebben een mooi project geërfd en we zullen proberen om dat correct af te werken, voluntaristisch in te spelen op de nieuwe uitdagingen en ons te scharen achter een langetermijnplanning. Brussel blijft een belangrijke uitdaging. Daarom zullen we op korte termijn duidelijke afspraken maken om onze relaties met Brussel hard te maken.

Met de steun van de meerderheidsfracties en de uitgestoken hand naar de oppositie zullen we het komende jaar schitterend werk leveren om de belangen van de Vlamingen optimaal te behartigen. (*Applaus bij de VLD, sp.a, AGALEV en VU&ID*)

De voorzitter : Het debat is gesloten.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de verklaring van de Vlaamse regering.

- *De verklaring van de Vlaamse regering wordt, wat de gemeenschapsaangelegenheden betreft, met 64 stemmen tegen 50 en, wat de gewestaangelegenheden betreft, met 62 stemmen tegen 48 aangenomen.*

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De heer Eric Van Rompuy : Ik vraag de spoedbehandeling voor het voorstel van resolutie van de heren Caluwé, Decaluwe en Van Rompuy betreffende het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS.

De heer Filip Dewinter : Ik wijs erop dat er morgen in de commissie daarover een interpellatie op de agenda staat.

De heer Bruno Tobback : Het is zinvol om het voorstel morgen in de commissie te bespreken.

De heer Ludwig Caluwé : Gelet op de consensus die er over de inhoud bestaat, stel ik voor om vandaag met de bespreking te beginnen.

De heer Francis Vermeiren : Aangezien er nog een aantal punten moeten worden verduidelijkt, stel ik voor om het voorstel morgen in de commissie te bespreken en het punt volgende week op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

De voorzitter : Is iedereen het daarmee eens ? (*Instemming*)

AANWIJZING VAN DE GEMEENSCHAPSSENATOREN

De voorzitter : Aan de orde is de aanwijzing van de gemeenschapsenatoren.

Bij brief van 6 juni 2003 heeft de griffier van de Senaat mij het aantal zetels meegedeeld die zijn toegekend aan elke politieke formatie.

Drie mandaten komen toe aan de sp-a-fractie, drie mandaten aan de VLD-fractie, twee mandaten aan de CD&V-fractie en twee mandaten aan de VB-fractie.

Elke fractie heeft mij een lijst gezonden met de namen van haar leden die zij aanwijst tot gemeenschapssenator. Die lijsten zijn ondertekend door de meerderheid van de leden van de betrokken fracties.

De lijst met de voorgedragen kandidaten werd op de banken rondgedeeld.

Aangezien het aantal kandidaten het aantal toe te wijzen mandaten niet overtreft, verklaar ik de volgende Vlaamse volksvertegenwoordigers aangewezen tot gemeenschapssenator : de heren Ludwig Caluwé, Jacques Devolder, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Jacques Timmermans, Luc Van den Brande, Jan Van Duppen, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire en Paul Wille.

Ik zal de door de fracties ondertekende voordrachtlijsten aan de griffier van de Senaat betekenen.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Verkiezing van de Nederlandstalige vaste en plaatsvervangende leden

Verdaging

De voorzitter : Aangezien een fractie nog geen kandidaten voor vaste en plaatsvervangende mandaten heeft voorgedragen, verdaag ik de benoeming van de leden van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

ACTUELE VRAGEN

Proefprojecten voor het rekeningrijden

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Penris tot de heer Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over federale voorstellen betreffende proefprojecten voor het rekeningrijden.

De heer Jan Penris : De federale formateur stelt proefprojecten voor het rekeningrijden voor. Zoals sp-a zijn we tegenstanders van rekeningrijden. Het is een vorm van belastingen. Het is ondemocratisch omdat het autogebruik beperkt wordt tot diegenen die het zich kunnen veroorloven. Heel wat werknemers kunnen hun werkplaats niet bereiken met het openbaar vervoer. Het belasten van rijden in stadscentra is daarenboven een slechte zaak voor de middenstanders.

Het voorstel van de formateur intervenueert in een Vlaamse bevoegdheid, namelijk mobiliteit. Zal de minister de formateur laten weten dat hij niet gediend is met die plannen ?

Minister Gilbert Bossuyt : Rekeningrijden is een retributie voor het gebruik van verkeersinfrastructuur. De bepaling van dergelijke retributies is een gewestelijke bevoegdheid. Mijn kabinetsmedewerkers hebben de federale onderhandelaars voor mijn partij over mijn standpunt ter zake ingelicht.

Dergelijke voorstellen kunnen bovendien de financiering van andere initiatieven, onder meer het Masterplan voor Antwerpen in het gedrang brengen. Daarom is het belangrijk om het standpunt van de Vlaamse regering duidelijk te maken.

De heer Jan Penris : Het verheugt me dat de minister afwijzend gereageerd heeft.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Arrest van het Hof van Beroep van Brussel inzake de spreiding van de vluchten vanuit Zaventem

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Becq en de heren Glorieux en Van Dijck tot de heer Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, over het arrest van het Hof van Beroep van Brussel inzake de spreiding van de vluchten vanuit Zaventem.

Mevrouw Sonja Becq : Het Hof van Beroep heeft, in tegenstelling tot de Vlaamse regering, weerwerk geleverd tegen de concentratie van de nachtvluchten boven de Noordrand van Brussel. Het arrest stelt duidelijk dat die beslissing discriminerend en onzorgvuldig is. Volgens het hof moeten alle beschikbare banen en routes gebruikt worden en moeten de vluchten zo veel mogelijk gespreid worden. Daarenboven moeten de vliegtuigen zo snel mogelijk hoogte nemen. Die maatregelen moeten niet enkel 's nachts maar ook overdag gelden.

Volgens de formateur zijn er nog nooit zoveel gelijkenissen geweest tussen een uitspraak van een Hof van Beroep en de daad van een regering. Hij verwijst naar de beslissing van 24 januari. Daarin staat echter dat voornamelijk één startbaan gebruikt zal worden en dat alle zware vliegtuigen over de Noordrand vliegen. Daarenboven wordt niet gerept van spreiding van de dagvluchten.

Zal de minister zich distantiëren van de uitlatingen van de formateur ? Zal hij ijveren voor een federaal regeerakkoord waarin een maximale spreiding 's nachts en overdag, gebruik van alle banen en routes en een snelle stijging van de vliegtuigen opgenomen zijn ?

De heer Eloi Glorieux : Gisteren heeft het Hof van Beroep een belangrijke uitspraak gevelde. Het Hof stelde dat de concentratie van de nachtvluchten boven de Noordrand niet in overeenstemming was met de Grondwet en het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens. Beide bevatten immers een anti-discriminatieclausule. Verder stellen ze dat het algemeen belang niet mag gelijk gesteld worden met het belang van de meerderheid. In één zin samengevat kan men stellen dat lasten en lusten gelijkmatig verdeeld moeten worden.

Het akkoord van 24 januari 2003 was, in functie van de bestemming van de vliegtuigen, de aanzet tot meer gelijkmatige spreiding van de vluchten. De federale premier heeft het dus bij het rechte eind wanneer hij poneert dat een regering nog nooit zo snel een rechterlijke uitspraak heeft gevolgd.

Het akkoord van 24 januari is slechts een eerste stap om te komen tot een gelijkmatigere spreiding. Over de onderhandelingen met DHL om te komen tot geluidsarme weekends en over een billijke spreiding van de dagvluchten wordt er met geen woord gerept.

De Vlaamse regering moet echter ook haar verantwoordelijkheid opnemen en mag niet alles naar het federale vlak doorschuiven. Via geluidsnormen waarbij men zich baseert op een model van concentrische cirkels kan men op Vlaams niveau tot billijkere oplossing komen.

Het Vlaams Parlement heeft daarenboven een aantal resoluties goedgekeurd die richtinggevend kunnen zijn voor de Vlaamse regering.

Wat was het antwoord van de federale premier op de verzoeken van toenmalig minister Dua om tot een snelle uitvoering te komen van akkoord van 24 januari ?

Wanneer mogen we de uitwerking van de Vlaamse geluidsnormen verwachten ?

De heer Kris Van Dijck : De uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel leert ons dat de aanhouder nog steeds wint en dat de oplossingen uit het verleden naar de prullenmand mogen verwezen worden. In Vlaanderen en in Brussel zijn er andere geluidsnormen van kracht. De Grondwet stipuleert echter dat men niet mag discrimineren. Hoe zal de Vlaamse regering dit probleem oplossen ?

Minister Ludo Sannen : Ik zal mijn persoonlijk standpunt hier weergeven. Dit standpunt zal ik echter ook binnen de Vlaamse regering verdedigen.

Het akkoord van 24 januari 2003 bevatte niet alleen afspraken rond een deconcentratie van de nachtvluchten. Het bevatte nog tal van andere zaken zoals de aanstelling van een Vlaamse ombudsman, het geluidsarm maken van de weekends en het op elkaar afstemmen van Vlaamse en Brusselse geluidsnormen.

De brieven die mijn voorgangster, mevrouw Dua, hieromtrent schreef naar premier Verhofstadt bleven tot nu toe echter onbeantwoord.

Door de uitspraak van het Hof van Beroep komt de bundeling van de nachtvluchten van de zware vliegtuigen boven de Noordrand in het gedrang. Verder moet de nieuwe federale minister van mobiliteit het akkoord van 24 januari bespreken en verder aanpassen.

De Vlaamse regering zal geluidsnormen uitwerken die gebaseerd zijn op een systeem van concentrische cirkels. Bovendien moeten de Vlaamse en Brusselse geluidsnormen op elkaar afgestemd worden. De Vlaamse regering heeft dus nog heel wat werk voor de boeg. De federale regering zal ook rekening moeten houden met de uitspraak van het Hof van Beroep. Het uiteindelijke doel is immers dat iedereen in Vlaanderen kan rekenen op een gegarandeerde nachtrust. Men moet over dit alles kunnen debatteren zonder te moeten vrezen voor een sociaal bloedbad.

Mevrouw Sonja Becq : Ik had van de regering een krachtig signaal verwacht. Ik kreeg echter enkel te horen dat er nog niets van het akkoord van 24 januari 2003 werd uitgevoerd. Met haar uitspraak stelt het Hof van Beroep dan ook dat dit akkoord niet langer gehandhaafd kan worden.

De heer Eloi Glorieux : Ik ben verheugd dat minister Sannen de stellingen van zijn voorgangster verder onderschrijft. Binnen afzienbare tijd moet men het debat over de afstemming van de geluidsnormen met het Brussels gewest aangaan. We leven in een rechtsstaat waarin de politici het voorbeeld moeten geven. Het is dus onze plicht om ervoor te zorgen dat de uitspraak van het Hof van Beroep zo snel mogelijk uitgevoerd wordt.

De heer Kris Van Dijck : De uitspraak van het Hof van Beroep veegt het compromis van 24 januari van tafel. Bovendien zorgt het ervoor dat het spreidingsplan afgedwongen kan worden.

Minister Ludo Sannen : Het Hof van Beroep velde inderdaad een belangrijke uitspraak. In de Vlaamse regering zal ik deze uitspraak dan ook verdedigen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Voorstellen om schorsingsbevoegdheid inzake werklozen over te dragen aan de gewesten

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Laurys tot de heer Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de voorstellen op het federale formatiebeleid om de schorsingsbevoegdheid inzake werklozen over te dragen aan de gewesten.

De heer Jan Laurys : In de nota van federale regeringsformateur Verhofstadt staat een passage over de activering van 100.000 werklozen. De diensten die verantwoordelijk zijn voor de trajectbegeleiding van deze werklozen, zouden ook bevoegd worden om hen bij een eventuele weigering te schrappen. Dit komt neer op een ministaatshervorming. Op dit moment maakt de regionale dienst VDAB haar dossiers over aan de federale dienst RVA, die dan de beslissing kan nemen om een werkloze niet langer een uitkering te betalen.

Het transmissiegedrag van de Vlaamse dienst VDAB en de Waalse dienst Forem verschilt trouwens enorm. In 2002 werden in Vlaanderen 6.782 dossiers overgemaakt aan de RVA, in Wallonië waren dat er 834. In Vlaanderen was in datzelfde jaar sprake van 204 werkweigeringen, in Wallonië van 2. Minister Landuyt

vertelt in een kranteninterview dat het initiatief van formateur Verhofstadt een einde zou kunnen maken aan de discussie over de lakse Waalse houding en de strenge Vlaamse opstelling.

Zal er inderdaad een ministaatshervorming komen ? Kwam de splitsing van de taken tussen VDAB en RVA er niet net om een vrijblijvender gebruik van de diensten van de VDAB mogelijk te maken ? Zal het verschil tussen de Vlaamse en Waalse houding niet worden geïnstitutionaliseerd en zal dit geen nieuwe transfer van sociale zekerheidsgelden van Vlaanderen naar Wallonië in het leven roepen ?

Minister Renaat Landuyt : In de nota van formateur Verhofstadt staat inderdaad het voorstel om werkzoekenden minstens maandelijks een trajectbegeleiding aan te bieden, met de duidelijk afspraak dat een weigering tot bestraffing kan leiden. In de nota wordt niet stilgestaan bij de huidige bevoegdheidsverdeling. In het Vlaamse inwerkingdecreet werd de weigering van een begeleiding of opleiding trouwens ook duidelijk gelinkt aan een verwijzing naar de RVA.

De passage in de nota van formateur Verhofstadt zal als begin van de discussie worden gebruikt op het debat over werkgelegenheid dat federaal zal worden gevoerd. Het is duidelijk dat hierover op Vlaamse niveau voorafgaand overlegd moet worden. We moeten nagaan welke stappen kunnen worden gezet zonder tot een nieuwe bevoegdheidsverdeling over te gaan. Deze passage kan inderdaad ook worden gelezen als een opening naar een nieuwe staatshervorming.

Het is op dit moment belangrijk om de mogelijkheden van de Vlaamse begeleidingsdiensten te vergroten. Als de federale overheid kiest voor meer begeleidingen, moet daar een budget tegenover worden gesteld. Wat de koppeling aan een straf betreft, kan de federale wetgever de mogelijkheid van verwijzing naar de RVA en de beslissingsprocedure bij de RVA wijzigen, net zoals wij de verwijzingsprocedure bij de VDAB kunnen versoepelen en versnellen. Intussen is het verschrikkelijk frustrerend voor opleidingsverstrekkers om vast te stellen dat opleidingen waarvoor heel wat middelen werden uitgetrokken, leeglopen.

Dit verandert niets aan het verschil in transmissiegedrag tussen Vlaanderen en Wallonië. Ik ben niet bevoegd voor Wallonië, maar de verantwoordelijkheden zijn duidelijk en worden geobjectiveerd. Het is belangrijk te pleiten voor meer service voor de werkzoekende, die in ruil daarvoor een grotere verantwoordelijkheid aan de dag moet leggen.

De heer Jan Laurys : De minister laat in het midden of al dan niet communautaire stappen zullen worden gezet en geeft toe dat dit inderdaad geen einde zal maken aan het verschil in transmissiegedrag tussen Vlaanderen en Wallonië. Is de minister het echter eens met het loslaten van de scheiding van de taken van VDAB en RVA ?

Minister Renaat Landuyt : De oude scheiding tussen begeleiding en bestraffing is achterhaald. De opleidingsverstrekkers moeten machteloos toekijken hoe hun opleidingen leeglopen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Toekomstgericht beleid voor verpleegkundigen

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het voorstel van resolutie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq, de heer Laurys, mevrouw Merckx-Van Goey, mevrouw van Kessel en de heer Vanleenhove betreffende een toekomstgericht beleid dat meer perspectieven biedt aan verpleegkundigen.

Dit voorstel van resolutie werd door de commissie verworpen.

Bij brief van 28 mei 2003 heeft mevrouw Van Cleuvenbergen verzocht het op de agenda van de plenaire

vergadering te plaatsen.

Conform artikel 69, punt 5 van het Reglement van het Vlaams Parlement moeten wij ons bij zitten en opstaan uitspreken over het aanvatten van de bespreking.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Deze resolutie werd verworpen door de commissie in april jl. Een aantal nieuwe feiten verantwoordt echter dat dit voorstel van resolutie alsnog wordt besproken in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement.

Ziekenhuizen kondigen aan afdelingen te zullen moeten sluiten tijdens de zomervakantie, nieuwe studies tonen aan dat er een nood bestaat aan verpleegkundigen en ook de VDAB trok recent aan de alarmbel. Ons voorstel van resolutie omvat een totaalaanpak voor de problemen. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Jan Van Duppen : De commissie heeft hoorzittingen georganiseerd over dit probleem, waaruit bleek dat hierover in de sector heel wat onenigheid bestaat. De commissie kwam daarop tot de conclusie dat een optimaal gebruik van de scholingsmogelijkheden een voldoende antwoord kan bieden op de problemen in de sector.

- *Het aanvatten van de bespreking van het voorstel van resolutie wordt met 48 stemmen tegen 61 niet aangenomen.*

ONTWERP VAN DECREET

Integrale jeugdhulp

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de herhaling van de tijdens de plenaire vergadering van woensdag 4 juni 2003 zonder gevolg gebleven hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 13 december 2002 betreffende de integrale jeugdhulp.

De heer Eric Van Rompuy : Omdat er onvoldoende leden van de meerderheid zijn om te stemmen, zullen wij de plenaire vergadering opnieuw verlaten.

De heer Jos Stassen : Ik betreurt dat er onvoldoende leden van de meerderheid aanwezig zijn, maar vraag de oppositie tegelijk rekening te houden met het belang van dit ontwerp van decreet.

De heer Francis Vermeiren : Ik vraag om de plenaire vergadering gedurende 15 minuten te schorsen.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.30 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.48 uur.*
- *Het ontwerp van decreet wordt eenparig door de 63 aanwezige leden aangenomen.*

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES

Stagementors in de opleidingen verpleegkunde en vroedkunde

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen en de heren Demeulenaere, Van Nieuwkerke, Ramon, De Cock en Van Dijck tot besluit van de op 27 mei 2003 door mevrouw Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw

Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de stagementors in de opleiding verpleegkunde en vroedkunde.

- *De met redenen omklede motie wordt eenparig door de 63 aanwezige leden aangenomen.*

Eenmalige vergoeding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Decaluwe, mevrouw Heeren en de heer De Smet tot besluit van de op 27 mei 2003 door de heer Decaluwe in commissie gehouden interpellatie tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over de uitbetaling van een eenmalige vergoeding aan de voorzitter van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

- *De met redenen omklede motie wordt eenparig door de 62 aanwezige leden niet aangenomen.*

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 18 juni 2003 om 14 uur. (*Instemming*)

- *De vergadering wordt gesloten om 16.51 uur.*

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Mathieu Boutsen, Louis Brill, Jozef Browaeys, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Marc Cordeel, Carlo Daelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Koen Helsen, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudewijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Flor Ory, Leo Peeters, Jan Penris, Jean-Pol Peuskens, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Lucien Suykens, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Anne Van Asbroeck, Gilbert Van Baelen, Riet Van Cleuvenbergen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Ilse Van Eetvelde, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Bob Verstraete, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Julien Librecht, Jacky Maes, Chris Vandenbroeke, Christian Van Eyken : gezondheidsredenen ;

André Denys, Jan Loones, Mark Van der Poorten : buitenslands.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Johan Demol, Jaak Gabriels, Walter Vandenbossche.

